

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **ATTICA a.s.**, so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 23, IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou M. G., so sídlom v K., v mene ktorej koná ako konateľ advokát Mgr. M. D., proti žalovaným **1/ EUROSUPPORT s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Cesta pod Hradovou 39, IČO: X., zastúpenej JUDr. J. G., advokátom, so sídlom v K., a **2/ Z.P.G. s.r.o.**, IČO: X. so sídlom v Blažiciach 128, zastúpenej JUDr. J. G., advokátom, so sídlom v K.,
o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 39 C 299/2009, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2012 sp.zn. 11 Co 119/2012 a o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. januára 2012 sp.zn. 11 Co 262/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej 1/ **o d m i e t a.**

Dovolanie žalovanej 2/ **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 18. januára 2012 sp.zn. 11 Co 262/2011 odmietol odvolanie žalovanej 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 31. mája 2011 č.k. 39 C 299/2009-96, ktorým tento súd pripustil, aby do konania vstúpila žalovaná 2/ ako ďalší účastník na žalovanej strane. V odôvodnení uviedol, že proti uzneseniu súdu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka konania na žalovanej strane podľa § 92 ods. 1 O.s.p. je odvolanie zásadne prípustné. Môže ho však podať len žalobca, ktorý takýto návrh (na vstup) nepodal, resp. ktorý so vstupom nesúhlasil, pokiaľ súd vstup účastníka

pripustil. Pôvodný žalovaný, ani ten koho vstup na strane žalovaného bol pripustený, však právo podať odvolanie nemajú, lebo pôvodného žalovaného sa rozhodnutie o vstupe ďalšieho účastníka do konania na jeho strane netýka a žiadnemu z týchto účastníkov nebola výrokom spôsobená ujma na jeho právach. Žalovaná 2/ preto nebola oprávnená proti takémuto rozhodnutiu podať odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná 2/. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítala odvolaciemu súdu odňatie možnosti konať pred súdom tým, že odvolanie neprejednal a nesprávne odmietol jej odvolanie ako podané neoprávnenou sobou.

Krajský súd v Košiciach ďalším uznesením z 23. mája 2012 sp.zn. 11 Co 119/2012 odmietol aj odvolanie žalovanej 1/ proti tomu istému uzneseniu Okresného súdu Košice I z 31. mája 2011 č.k. 39 C 299/2009-96, a to z rovnakých dôvodov, z akých odmietol odvolanie žalovanej 2/, t.j. že žalovaná 1/ nebola oprávnená podať proti takémuto rozhodnutiu odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná 1/. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítala odvolaciemu súdu odňatie možnosti konať pred súdom tým, že odvolanie neprejednal a nesprávne odmietol jej odvolanie ako podané neoprávnenou sobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tieto opravné prostriedky smerujú proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolania smerujú proti rozhodnutiam, voči ktorým takýto opravný prostriedok nie je prípustný. Dovolací pristúpil k posudzovaniu prípustnosti dovolaní spoločne, nakoľko sa u oboch napadnutých uznesení odvolacieho súdu jedná o rovnakú procesnú situáciu.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Ani v jednom prípade nejde totiž o zmeňujúce a ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktorú poukazovali vo svojich mimoriadnych opravných prostriedkoch obe dovolateľky. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Proti uzneseniu súdu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného je odvolanie zásadne prípustné. Môže ho podať žalobca, ktorý takýto návrh (na vstup) nepodal, resp. ktorý so vstupom do konania nesúhlasil, pokiaľ súd vstup účastníka pripustil. Pôvodný žalovaný, ani ten, koho vstup na strane žalovaného bol pripustený, však právo podať odvolanie nemajú (R 28/2000). Závery súdnej praxe v tomto smere treba považovať za ustálené (por. aj Vlastimil Handl – Jozef Rubeš a kol. : Občianský soudní řád – komentář, I. díl, Nakladatelství Panorama Praha, rok 1985, str. 413). Boli vyvozené systematickým výkladom jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, z ktorých je zrejma dispozičná zásada ovládajúca občianske súdne konanie. Z tejto zásady prislúchajúcej žalobcovi v spojení s ustanovením § 90 O.s.p. vyplýva, že žalovaným je ten, koho takto označil žalobca v žalobe. Obdobne to platí aj v prípade, ak žalobca v priebehu konania navrhne, aby do konania vstúpil ďalší účastník na žalovanej strane. Súhlas toho, kto už žalovaným je, ani súhlas toho, kto má byť ďalším žalovaným zákon nevyžaduje. Tieto subjekty totiž nemôžu určovať rozsah účasti. Túto dispozíciu má len žalobca.

Vyššie uvedené v preskúmvanej veci znamená, že žalovaná 1/ ani žalovaná 2/ neboli osobami oprávnenými na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým bolo pripustený vstup žalovanej 2/ do konania na žalovanej strane. Odmietnutie ich odvolaní bolo preto správne

a v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Odmietnutím odvolania za týchto okolností im nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej 1/ i dovolanie žalovanej 2/ podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. apríla 2013

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová